

یاری حاجی بیخ زردی کری بیخ عثمان سیراوردین

ژیانی حاجی شیخ نه محمد

ټهم ذاته له شه‌شی (جمادی الثانیه) ی سالی ۱۲۶۶دا له دتی بیاره له‌دایک‌بووه . دایکی ناوی نوورشهره‌فه له ټاغه‌کانی پزده‌رو له تیره‌ی میراوده‌لی . ههر بویه‌ش شیخانی بیاره به (خالق) بانگ ټه‌که‌ته ټاغه‌کانی پزده‌رو قسه‌یان له‌گه‌لدا ټه‌که‌ن .

مه‌لا حامیدی کاتبی باوکی ټهم غه‌زمله‌ی به‌بونه‌ی له‌دایک‌بوونیه‌وه

داناوه :

دوش چه دم ؟ خوش دمی ، از چه ؟ ز سلطان صبح

دبدیه زد ، بر چه ؟ بر گنبد نیلوفری

شب ، چه شبی ؟ شنبه بود ، هفتم ماهی ، چه مه ؟

ماه جمادی که یافت مرتبه‌آخری

مژده رسید ، از که ؟ از بخت ، به که ؟ با جهان

کامدت از نو به ساز نوبت فرخ فری

جلوه نمود اختری ، از چه ؟ ز برج شرف

خنده زند ، بر که ؟ بر زهره و بر مشتری

ماه رخی داد حق ، برده ، چه برده ؟ سبق

شعشع‌اش از چه ؟ از مشعله‌آخوری

نام وی (احمد) نیکواست ، از چه ؟ ازین رو که او است
داد ز بس دوست همنامیء پیغمبری

معرفت و سروری هست چو در شان او
شد رقمش این دو لفظ (معرفت) و (سروری) (۱)

نهم ذاته له خزمه تی باوکیدا گه وره بووه و پیگه یشتووه • پاش فام
په یداکردن تراوته بهر خویندن • پاش خه تم کردنی قورئان و خویندنی کتیبه
ورده کان له خزمه تی مه لا نه حمه دی توتشه بی و مه لا حامیدو مه وله ویدا
خویندووویه تی • له ئوسوولی دیندا دهستیکی بالای بووه • (العقیده
المرضية) ی مه وله ویی له خزمه تی مه وله ویدا خویندووه و گه لی حاشیه شی له سهر
نوو سیوه که هه ندیکیان له گه ل عه قیده که دا چاپکراون (۲) • حاجی شیخ
نه حمه د ته ریفه تیشی له سهر دهستی باوکیدا وهر گرتووه و شیخ موحه ممه د
به هائوددینی برای له مروه ووه په روه رده ی کردووه و ، سهره نجام پله ی
خه لافه تی له باوکی وهر گرتووه و خه ریکی ئیرشاد کردنی موسولمانان بووه •
به جی هیئانی سوننه ته کانی پیغه مبه ری زور مه به ست بووه ، ته نا نه ت نه گیر نه وه
له سه فهری حه ج و نه سه ته موولیشدا شه و نوئیژی ته رك نه کردووه •

نهم ذاته له ژییانی باوکیدا هر له ته ویئله بووه و پاش کوچی دوایی
باوکی دئی (نه حمه د ئاوا) ی له قه راخ چه می (زه لم) و له بناری دهستی
شاره زوورو داوینی چیا ی هه وراماندا ئاوا کرده ته ووه و کردوویه به
نشینگه ی خوی •

نهم ذاته له سالی ۱۳۰۷دا له نه حمه د ئاوا به نه خو شی چاوه قووله کوچی

- (۱) نهم وشانه به حیسابی حوروونی نه بجه د ۱۲۶۶ یان لی دهر نه چی که
سالی له دایک بوونی حاجی شیخ نه حمه ده •
(۲) ته واری نهم حاشیانه له کتیبیکدا نو سراونه ته ووه که ئیستا لای مه لا
خالیدی کوری مه لا عه بدوللای موفتی به له سنه •

دوایی کردووو براووتهووه بۆ تهوئله ، لهوئ له کهناری چه می تهوئلهدا
له بهرانهری ئارامگای باوکیهوه به خاک سپیراوه .

ئهولادی حاجی شیخ ئهحمهد

ئه م ذاته چوار کورپی له پاش بهجی ماوه . یه که م : شیخ هیدایهت که
پاش کوچی دوایی باوکی چوووه بۆ ههورامانی ئهودیوو له (خانه گای)
بهرانهری (رهزاو) نیشتهجی بووه . دووهم : شیخ عهبدوئلا که ئه مئیش پاش
کۆچی دوایی باوکی چوووه بۆ ههورامان و هه ندیکلی دئی (ئیزل) ی کریوهو
لهوئ دانیشتوووه . سیههه م : شیخ حهیب و چوارمئیش شیخ حه سه نی ناو
بووه . ئه م شیخ حه سه نه یان له سه زده می ره زاشادا له گه ل ئه و کوردا ته دا که
ره زاشا گرتتی ، گیراوه و له مه شهه د له ناوچه ی خوراسان له به ندیخانته دا
مردوووه . ئه م کورانه ی حاجی شیخ ئه حمهد له کاتی کوچی دوایی باوکیاندا
مندال بوون و شیخی ضیا ئو ددین سه ره ره شتی کردوون و پیی گه یان دوون .

سه فه ری حاجی شیخ ئه حمهد بۆ ئه سته موول و بۆ حه ج

حاجی شیخ ئه حمهد پاش کوچی شیخ موحه مه د به ها ئو ددینی برای له
ده ورو به ری ۱۲۹۹دا سه فه ری کی ئه سته موولی کردوووه و ماوه یه ک لهوئ
ماوه ته وه و ئیرشادی کردوووه . له و ماوه یه دا که لهوئ بووه سوئتان
عه بدولحه میدی عوسمانی زۆر ریژی لئ گرتوووه ، که گه راوه ته وه بۆ
کوردستان قورئائیکی پیرووو چه ند ته ل مووی ریشی پیرووی حه زره تی
پیغه مبه ر^(۳)ی به خه لات پئ به خشیوه و فه رمانی تا پۆی چه ند پارچه زه وی و

(۳) پاش کوچی دوایی حاجی شیخ ئه حمهد ، به هۆی ئه وه وه که ئه حمهد ناوا
دئی به کی بچووک بووه کوریه کانی حاجی شیخ ئه حمهدیش هه موو منال
بوون ، ئه م ته له مووه پیرووانه که له ناو شووشه یه کی بچووکدان و

جۆڭگای ئاوی داووتی بۆ خۆراکدانى ھەژارانى موسولمانان که پشتجۆڭگى (دەلین) و بەرجۆڭگى (دەیمەجۆ) ى پشتى (ئەحمەداوا) و جۆڭگى (بەشارەت) و (شەشک) لە شارەزوور لەمانەن • ھەروا چەند پارچە زەوى یەکی دەورى دىي (پریس) یش که داونى بە بەگراڊەى جاف • جۆڭگى شەشک و بەشارەتیشى داوہ بە شیخ عومەر ضیائوددین ، بەلام ئەم نەویستووہ چونکە مەلاکان شوبەھیان لە دروستیى ئەو بەخشین و تاپۆکردنەى سولتاندا بووہ وەك پێشتر باسمان کرد •

حاجى شیخ ئەحمەد لە سالى ۱۳۰۲ یشدا سەفەرى حەجى کردووہ و پاش تەواوکردنى حەج بە چەند مانگى گەراوہ تەوہ بۆ ھەورامان • مەلا حامیدی مامۆستای بەم چوارخستەکی بە پیشوازیی گەراوہوہى لەم سەفەرە لى کردووہ :

بر گوی بە من ای فلک شعبدەباز
تا زین دو کدام باز گردیدە بە ناز
خورشید قوی مەر تو از مشرق چین
یا بدر جمال احمد از صوب حجاز

شوشەکەش لە سندووقیكى پۆلادایە ، بە قەدرو حورمەتیکی زۆرەوہ گوێزراوہ تەوہ بۆ بیارەو لە ژووری تایبەتی شیخ عومەر ضیائوددیندا لە تاقیکدا دانراون . ئەم مووہ پیرۆزانە بە (مەحاسینی شەریف) بەناووبانگن و ئیستاش ئەم سندووقى مەحاسینە ھەر لە شویتى خۆیدایەتى . ئەم ژورە ئیستا ئارامگای شیخی ضیائوددین و شیخ نەجموودین و شیخ عەلاؤددینیشى تایە . لەوکاتەوہ کراوہ بە عادەت ھەركاتى بى بارانى بەك ببى یا ھەراو مسیبەتى رووبدا سندووقى مەحاسین لە شویتى خویوہ ئەھیننە دەرەوہ لەسەر بەردە نوێژەکانى خانەقا لە کەنارى حەوزەکەدا دای ئەنیتن و مەلاو فەقى و خەلکى تر سەلەواتى مونجى بە یا قەسیدەى بوردى بەی بەدەوردا ئەخویننەوہ و تەماشای ئەکەن و ماچى ئەکەن و لە خوا ئەپارینەوہ کہ بۆ خاترى حەزرتى پێغمبەر ئەو بى بارانى بە یا ئەو ھەراو مسیبەتە ھەلبگرى .

پاش گه پانه وهی حاجی شیخ احمد له سه فهری جهج و جیگیر بوونی
 له نه همه داوا نه و نارچه تی و ناخوشی به نه ماوه که پیشان له ناودا بووه *
 شیخ علی حیسامو ددینی کوری شیخی به هائو ددین له ته و تله له جی
 باوکی جیگیر بووه و شیخی ضیا ئو ددینش له بیاره بووه و حاجی شیخ
 نه همه دیش بو خوی له نه همه داوا گیر ساوه ته وه و به مچوره هه موویان به
 جی به جی کردنی نه رکی ئابینی و کاروباری خو یانه وه خه ریک بوون **

نامه به کی حاجی شیخ نه همه د

که له مه ککه وه بو شیخ عومه ر ضیا ئو ددینی نووسیوه

خدا کناد که یک بار دیگر ت بینم

چو دیده باز کنم در برابر ت بینم

چو صید مرده پس از مرگ دیده ام باز است

بدان امید که یک بار دیگر ت بینم

سرور ملاحظت گستر خود را فلدا می شوم *

اولا :

به عالم غیر ازین کامی نخواهم گر به دست افتد

گذاری با تو ، وز مردم کناری تا چه پیش آید

ثانی ، حالات گر ملتفت شوی له المنه به سلامتی و صحت واصل کعبه
 مقصود شدیم ، و درین مقام محمود تمنای صحت آن وجود ذی جود را از هر

مراهما گزیدیم *

حین تحریر که پنجشنبه ۲۳ شهر ذی الحجة الحرام می باشد عزم طرف
 مدینه را علی ساکنها آلف صلاة و سلام و تحیه جزم کرده ام * دو روز دگر

(علی برکة الله) راهی میشویم • ان شاء الله التفات آن حضرت باشد تا زمستان نزدیک آن آستان میشوم ، و تلغرافرا وقت نزدیک شدن مینویسم • آری به همت تا حال همه آمال حب الخواه بوده است • عجائب کار و بار است که غالب اوقات بلکه در همه ساعات در خوابها به خدمت رسیده و هر دمی به نوعی معاملات را میدیدیم و عرض میکردیم • عاشقم بر قهر و بر لطفت به جد • باقی مگر در شرف تلاقی تفصیل را عرض داریم •

جناب مستطاب سید حسن (۴) سلمه الله حاضر و بر التفات غائبانه آن حضرت ناظر است • خود میدانی که خودش به خط خود عادت عرض عرائض ندارد ، والا که معلوم که : سراپا در جبین میغلطد از یاد سراپایت •

حاضران بزم حضور را خصوصا نورچشمان ارجمند طول الله مرهم یادآور و داعی طول عمر بر سعادت و صلاحتم ، و به نامه دیگر غیر از این نامه تفصیلا مصدع شده ام • یقین رسیده • به هر حال غرض یادآور است • در دل دوست به هر حيله رهی باید کرد •

زیاده ازین چه زحمت دهد •

الداعی
احمد

(۴) سید حسینی چۆری ، له نه وهی مهلا نه بووبه کری موصه ننیفو مه لایه کی گوره و موریدی بنه مالهی شیخانی ته ویله بووه . له م سه فیزی هجهدا له سر دهستی حاجی شیخ نه حمدهدا ته ریه تی وه رگروه .